

на управл. на Канъ-Су, вице-крайът ходи всѣкои шестъ години да прѣбивава три години въ градъ Су-чес. Срѣдоточие на голѣма търговия съ Монголия. При всичко, че е толкова далечъ отъ приморието и търговските пристанища отворени за европейците, Л. е единъ отъ китайските градове, които най-много сѫ се опитали да подражаватъ европейските индустрии. На първо място стои една фабрика за топове и друга за сукна за войската; послѣ идватъ нѣколко фабрики за прости платове отъ вълна и камилски косми. Други отъ главните търговски стоки сѫ: копринени платове, каменини и дървени извайки, сребръни и други украсения, жемълзни и тучени сѣчиwa, овощия и всѣкакви зеленчуци, тютюнъ, чай. Л. има вече парни машини, които употребяватъ ископаемите въглища отъ околността. Жителът сѫ токо-речи исклучително китайци, нѣ се срѣщатъ и монголи и тангути; 80 християне се намиратъ въ града и 200 въ околността. — Л. е расположено въ едно широко и плодородно поле, дѣто обработватъ най-вече тютюна. Градътъ, заобиколенъ съ назъбени стѣни и съ високи кули, е малъкъ; ала прѣградията му, които сѫщо сѫ заобиколени съ стѣни, сѫ доста голѣми. Той нѣма забѣлѣжителни егради, и неговите 40,000 къщи сѫ токо-речи сбутани дървени здания; улиците, послани съ мраморъ и съ гранитъ, сѫ много чисти: малко китайски градове иматъ поб-приятенъ изгледъ.

Лаодика. Приамова и Хекубина дыщеря, Хеликаонова сѫ-пржга; слѣдъ разорението на Троя, въ врѣме на бѣгството на жите-

летъ ѝ, Л. била погълната отъ земята; по друго сказание, тя сама се хвърлила отъ една канара въ отчаянието си за загубата на сина си Мунитоса.

Лаодикия. 1) Староврѣмененъ градъ въ Мала Азия (Фригия), дѣто се основала една християнска църква още въ врѣмето на апостола Павла. Около 65 г. слѣдъ Р. Х., тоя градъ, заедно съ Иерополь и Колоса, билъ съиспанъ отъ едно земетресение, ала скоро се въздигналъ пакъ отъ Марка Аврелия. Л. е забѣлѣжителна по два помѣстни събора, които носятъ името ѝ. Първий *лаодикийски* съборъ, държанъ въ 364 или 368 г., съставилъ 58 правила за разни случаи въ церковната практика; вторий *лаодикийски* съборъ отсѫдиликъ, въ 476, Евтихия. На развалините на Л. се намира сегашниятъ градъ *Ески-Шехиръ*. 2) Староврѣмененъ градъ на крайбрѣжието на Сирия, сега *Латакия*, основанъ отъ Селевка Никатора и наименуванъ по майчиното му име; служилъ за пристанище на Антиохия. Развалините на акведука, съграденъ отъ Иродъ Велики, още сѫществуватъ.

Лаокоонъ. Аполоновъ жрецъ въ Троя, който напразно увѣща-валъ троянците да се пазятъ отъ дървения конь, съ помощта на който гръзитъ зели Троя. Разгнѣвена Юнона изпратила двѣ огромни змии, които удушили Л. съ двамата му синове. Прѣдсмѣртните мжки на Л. и синовете му въ борбата имъ съ змии сѫ прѣвъходно изображени въ една мраморна група, която се пази въ ватиканския музей въ Римъ. Тая група е намѣрена въ 1506 близу до Сете-Сала, въ околността на Римъ. Споредъ Плиний, тя е про-